

Til § 64

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til bistanndslovens § 31, stk. 1. For så vidt angår bistanndslovens § 31, stk. 4 vedrørende klage foreslås denne udeladt, således at klage over kommunens afgørelse i medfør af denne bestemmelse følger de almindelige klageregler i forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kommunen er således fortsat forpligtet til at skaffe familier og enlige, der har mistet en bolig, den efter omstændighederne bedst egnede midlertidige indkvartering, ikke nødvendigvis en lejlighed, men fx midlertidig indkvartering i hotel, pensionat eller – for enlige – et botilbud efter lovforslagets § 92. Det skal understreges, at henvisning til et sådant botilbud kun bør anvendes som en absolut nødløsning for en kortere periode, og at der hurtigst muligt bør tilbydes anden form for indkvartering.

Bistanndslovens § 31, stk. 2, angår betaling for indkvartering i Flygtningehjælpens midlertidige boliger. I forslaget's stk. 2 er bestemmelsen videreført, men med bemyndigelse til indenrigsministeren til at fastsætte betalingsregler.

Til kapitel 12

Formål

Til § 65

Forslaget uddyber målsætningen for indsatsen for de mest udsatte af de grupper af voksne, der er nævnt i § 1, nr. 3. Det drejer sig således om tilbud til grupper med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som fx stærkt fysisk handicappede, udviklingshæmmede, demente og de sværest stillede sindslidende, eller til grupper med særlige sociale problemer, som fx personer med udprægede misbrugsproblemer, og personer der har været hjemløse i længere tid.

Formålet med indsatsen er, at skabe et sammenhængende og helhedsorienteret tilbud, hvor det tilstræbes, at de samlede tilbud bidrager til at give den enkelte en mere selvstændig tilværelse med respekt for den enkeltes ønsker, behov og muligheder for livsudfoldelse.

Det samlede tilbud skal, ud over evt. botilbud efter dette forslag eller efter lov om almene boliger m.v., støtte den enkeltes muligheder for livsudfoldelse og udviklingsmuligheder, og kan ud over personlig hjælp, omsorg og pleje, omfatte særlig pædagogisk bistand, optræningsmuligheder, behandling og fx specialundervisning efter lov om specialundervisning af voksne.

I de tilfælde, hvor de pågældende har nedsat funktionsevne i et sådant omfang, at de næppe vil kunne klare en selvstændig tilværelse uden særlig støtte og uden for de særlige botilbud, vil hovedformålet være omsorg, behandling og pleje, og herudover støtte til at forbedre den enkeltes livsudfoldelse fx gennem tilbud om samvær og aktiviteter med andre.

Det skal i denne forbindelse understreges, at selv om hjælpen ikke knyttes til et formelt institutionsbegreb, er der tale om en uændret kommunal og amtskommunal forpligtelse til at sikre egnede boformer for de omhandlede grupper med de særlige indretninger og støttemuligheder, de forskellige grupper har behov for.

Det er vigtigt, at brugeren inddrages i overvejelserne om, hvad formålet med indsatsen skal være, og hvilke serviceydelser der skal til, for at målet nås. Når det fx vil være den bedste løsning at tilbyde en bolig efter lov om almene boliger m.v. eller botilbud efter dette forslag, skal der samtidig tages stilling til, hvilken personlig hjælp og pleje, aktivitets- og samværstilbud eller andre serviceydelser, der skal gives.

Der skal efter forslaget's § 108 også, når der som led i et botilbud gives fx personlig hjælp og pædagogisk støtte, foreligge en skriftlig meddelelse herom. Det beskrives heri, hvilke støtteforanstaltninger, den enkelte er tildelt og formålet hermed. Dermed bliver det klart for den enkelte – eller for den, der eventuelt varetager vedkommendes interesser -, hvilken hjælp der er tildelt, og hvordan den forvaltes. Der henvises i øvrigt til lov om retssikkerhed og administration på det sociale områdes forslag til regler om sagsbehandling.

Generelt kan det anføres, at sigtet er, at der ved tilrettelæggelse af hjælpen særlig tilgodeses de helt specielle forhold, der gælder for disse grupper. Ikke mindst bør hjælpen samordnes med den hjælp, der ydes dem fra andre myndigheder, som fx undervisnings- og sygehusvæsen og kriminalforsorg, samt gennem familie og private netværk.

Fra erfaringerne med arbejdet med disse grupper kan særligt fremhæves vigtigheden af, at personalet har relevant uddannelsesmæssig baggrund og menneskelige kvaliteter som tålmodighed og indlevelsessevne.

Der vil være behov for opsøgende og tillidsskabende arbejde, for udformning af rummelige og åbne tilbud samt undertiden for accept af en normoverskridende adfærd hos brugerne. Inddragelse af brugerne, eller af personer der varetager brugernes interesser, er ikke mindst vigtig for, at de føler sig trygge ved tilbudene og kan bruge dem til »at vokse« i.